

Abstrakt

Transformace české společnosti po roce 1989 vyvolala změny prostorových migračních vzorců. Po silné socialistické urbanizaci a při post-socialistické suburbanizaci se lidé začali stěhovat také z měst na vzdálenější venkov. Předmětem diplomové práce je zhodnocení venkovského prostoru Jižních Čech z hlediska změn jeho populačního a migračního vývoje v letech 1992–2017. Práce nejprve stručně analyzuje dlouhodobý populační vývoj jednotlivých správních obvodů obcí s rozšířenou působností Jižních Čech v kontextu celého Česka a následně analyzuje typy venkovských obcí Jižních Čech (polohové a velikostní), když řeší jejich populační růst, stagnaci či depopulaci a odkrývá roli přirozené měny a migrační bilance v tomto populačním vývoji. Stěžejní částí práce je analýza vnitřní migrace obcí Jižních Čech v letech 1992–2017, konkrétně migračních toků mezi venkovskými obcemi (semiperiferními a periferními) na jedné straně a městskými regiony, zahrnující jádrová města (významná a méně významná) a okolní suburbánní obce, na straně druhé. Hlavním cílem práce je výzkum kontraurbanizace Jižních Čech na základě výše uvedených migračních toků. Především po roce 1997 vykazoval jihočeský venkov kladné migrační saldo s městskými regiony, a to více venkov semiperiferní než periferní. V Jižních Čechách probíhala současně kontraurbanizace i suburbanizace v okolí větších měst.

Klíčová slova: depopulace venkova, kontraurbanizace, suburbanizace, migrační toky, periferní venkov, malé venkovské obce, Jižní Čechy